

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **A. R.**, bývajúcej v T., zastúpenej JUDr. A. Ž., advokátkou v T., proti odporcom 1/ **Š. R.**, bývajúcemu v T., 2/ **M. R.**, bývajúcej v T., zastúpenej JUDr. E. B., advokátkou v T., **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14 C 113/2004, o dovolaní odporkyne 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 24. marca 2009 sp. zn. 17 Co 213/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie odporkyne 2/ **o d m i e t a .**

Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trenčín rozsudkom z 2. júla 2008 č.k. 14 C 113/2004-176 určil, že navrhovateľka je vlastníčkou nehnuteľnosti – dom súp. č. X., orientačné číslo X. na parc. č. X. v k.ú. K., zapísanej na LV č. X. na Katastrálnom úrade v Trenčíne, Správa katastra Trenčín v podiele ½. Odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania 76.993,- Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám JUDr. A. Ž.. Štátu nepriznal náhradu trov konania.

Na odvolanie odporcov 1/ a 2/ Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 24. marca 2009 sp. zn. 17 Co 213/2008 potvrdil rozsudok okresného súdu. Odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania vo výške 426,24 €, do rúk JUDr. A. Ž., do troch dní.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie odporkyňa 2/ a žiadala, aby dovolací súd rozsudok krajského ako aj okresného súdu zrušil a konanie v celom rozsahu zastavil. Dovolanie podala v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., ktoré odôvodnila v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. a/ a c/ O.s.p., pretože v konaní došlo k vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p., keďže jej ako účastníčke konania postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Závažný zdravotný stav jej nedovoľoval, aby sa mohla zúčastniť na vytýčených pojednávaniach a teda sa nemohla aktívne podieľať a realizovať svoje procesné práva priznané jej v občianskom súdnom konaní. Spochybnila akékoľvek vlastnícke nároky navrhovateľky. Odvolací súd zároveň neakceptoval ich oznámenie o verejnom pojednávaní veci, keď napriek tomu rozhodol na neverejnom zasadnutí 24.3.2009 v ich neprospech. Pre prípad zamietnutia dovolania žiadala aplikovať ustanovenie podľa § 150 O.s.p. pokiaľ ide o náhradu trov konania.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k dovolaniu odporkyne 2/ navrhla, aby dovolací súd dovolanie zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (viď § 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. sú vymedzené znaky rozsudky rozsudkov, pri danosti ktorých zákon (bez ohľadu na povahu prejednávanej veci alebo predmetu konania) vyjadril svoj zámer, aby určité rozsudky bolo možné napadnúť dovoláním. V § 238 ods. 1 O.s.p. ustanovil že dovolanie je prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V § 238 ods. 2 O.s.p. pripustil dovolanie tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného vo veci. V § 238

ods. 3 O.s.p. odvolaciemu súdu zveril oprávnenie založiť prípustnosť dovolania proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, ktorý má po právnej stránke zásadný význam.

Dovolaním odporkyne 2/ nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), ani rozsudok vydaný vo veci, v ktorej by už dovolací súd vyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané (§ 238 ods. 2 O.s.p.), ani potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Prípustnosť dovolania odporkyne 2/ preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania z dôvodu uvedeného v dovolaní, ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát). Uvedené vady konania neboli (s výnimkou písm. f/) namietané a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo.

Dovolateľka namietala, že konanie je zaťažené procesnou vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Zároveň zdravotný stav jej nedovoľoval sa zúčastniť na vytýčených pojednávaniach. Spochybnila akékoľvek vlastnícke nároky navrhovateľky.

Ani namietaná vada nevyšla v dovolacom konaní najavo. Odporcovia v konaní boli zastúpení advokátkou. Ako vyplýva zo zápisnice o výsluchu odporcu 1/ (č.l. 76 – 77 spisu) odporkyňa 2/ v zmysle vyjadrenia jej právnej zástupkyne, táto nebola zo zdravotných

dôvodov spôsobilá vypovedať, nakoľko rozrušenie z výsluchu by mohlo spôsobiť zhoršenie jej zdravotného stavu. Jej právna zástupkyňa ako aj právna zástupkyňa navrhovateľky netrvali na jej výpovedi.

Pokiaľ ide o námietku dovolateľky, že vec nebola verejne prejednaná krajským súdom, zo zápisnice Krajského súdu v Trenčíne z 24.3.2009 vyplýva, že termín vyhlásenia rozsudku bol oznámený publikovaním na oznamovacej doske krajského súdu a po tajnej porade senátu bol rozsudok verejne vyhlásený.

Odvolačný súd v danom prípade postupoval správne a v súlade so zákonom. Dovolanie preto ani podľa § 237 písm. f/ O.s.p. prípustné nie je.

Dovolanie je takisto odôvodnené nesprávnym právnym posúdením vecí (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie je v prejednávanej veci procesne neprípustné, preto ho v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti nepadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa nezaoberal.

V dovolacom konaní úspešnej navrhovateľke vzniklo právo na náhradu trov konania voči odporkyni 2/, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Emília Kišacová